

til en saadan Forandring, at det, som disse Mænd komme til at faae, bliver, ikke Bartpenge, ikke Pension, men en Afstindelse, saaledes at man erkjender, at det er en enkelt foreliggende Nødvendighed, som man afgjør paa denne Maade, men at man ikke paa nogen Maade kan betragte det som en Regel for Fremtiden.

Finantsministeren: Jeg troer dog, at den Sammenligning, jeg før tillod mig, ikke er saa lidt træffende, som den ærede Rigsdagsmand har meent. Her er nemlig ogsaa Tale om Folk, som, om ikke Alle, saa dog for en Deel ere meget trængende, og der vil navnlig imellem de 4 førnævnte kunne være Spørgsmaal om, hvorvidt den ene af dem, naar dette Lovforslag ikke gaaer igjennem, eller der ikke paa anden Maade ved særlig Lov skaffes ham Hjælp, da vil. faae nogensomhelst saadan. De Exemp-
ler, som af den ærede Rigsdagsmand ere paa-beraabte i Modfætning hertil, skal jeg for Dels blikket ikke indlade mig paa; jeg vil forøvrigt gjerne erkjende, at de nærværende Regler med Hensyn til Officerer paa Bartpenge, som blive udcommanderede i Krig og derved komme i en høiere Charge og derpaa atter blive affedigede, ere strenge; men det har ikke staaet i Regjeringens Magt ad administrativt Veie at bevirke nogen Forandring deri; det maa skee ved særlig Lov.

Da Ingen mere begjerede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.

Tscherning: Jeg skal tillade mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer, valgte her i Thinget.

Monrad: Jeg skulde dog ønske, at Antallet blev indskrænket til 3.

Formanden: Der er saaledes fremkommet tvende Forslag, nemlig et Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen, og et Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg paa 3 Medlemmer, ligeledes valgte her i Salen. Jeg skal først sætte det førnævnte Forslag under Afstemning.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev da Tschernings Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 5 i Salen valgte

Medlemmer, vedtaget med 43 Stemmer imod 31.

Man gif derpaa, efter Dagsordenen, til første Behandling af Forslag til Lov angaaende Frigivelsen af Sagførersbestillingen med Hensyn til private Retssager. (Lovforslaget findes i Anhanget Nr. 78 Sp. 1214; jvfr. Tidensens Nr. 256 Sp. 4080 ff.)

Spandet: Jeg anseer dette Lovforslag for at være et meget godt og et meget vigtigt Lovforslag. De Indbendinger, som kunne fremkomme derimod, ere allerede tildeels besvarede ved den indledende Behandling. Det blev der oplyst, at de nærværende Sagføreres vigtigste Indtægter ikke faaes ved deres Sagførelse, og at det kun er ved visse Retter og i visse Sager, at de have udelukkende Adgang til at møde. I de fleste Sager og ved forskellige Retter kan man lade møde ved en Mand, skjøndt han ikke er beskikket Procurator. Der blev ogsaa gjort opmærksom paa, at det alene er Møder i visse Retter, som ere Sagførerne forbeholdte. De vigtigste juridiske Forretninger kan man lade udføre ved enhver Mand. Man kan saaledes lade skrive Stævning, Indlæg, Klager til Forligelsescommissionen, Skjoder, Obligationer, Testamenter og alle Slags Contracter, uden at benytte Sagførere. Det kan altsaa meget lidt nytte, at man lader møde ved en Sagfører, da Sagen kan være afgjort iforveien eller idetmindste sat i en saadan Stilling, at selv en dygtig Sagfører ikke kan forandre den. I enhver Proces er saaledes Forsøg, Klage og Stævning Grundvolden for Processen; naar dette ikke er, som det bør være, saa kan Sagføreren ikke udrette Stort. Lovgiveren kan altsaa, ved at forbeholde Sagføreren udelukkende Ret til at give Møde i visse Tilfælde, ikke fornemmelig have havt Hensyn til Parternes Fordeel. Den vigtigste Grund hertil maa uden Tvivl have været Hensyn til Sagførerne eller maaskee ogsaa til de juridiske Studerende (Rei.). Det maa i alt Fald have udøvet en betydelig Indflydelse derpaa; thi visse Sagførerbekillinger kunne jo kun udstedes til dem, som have taget en Examen med en vis Charakter, til andre derimod.